

6. juni. 2022

Høringssvar

Gammelgårdsskolens skolebestyrelse ser med stor tilfredshed på Aarhus Kommunes initiativ i forhold til ANALYSE AF BREDERE BØRNEFÆLLESSKABER – LØSNINGSMULIGHEDER.

Der er i baggrundsmaterialet en fin gennemgang af tendensen til, at flere børn i Århus kommune og på landsplan har behov for specialtilbud og ikke trives i almenklasserne.

Vi har set på de mange løsningsmuligheder og kommer med følgende ønsker:

- Enighed om fokus på god trivsel, høj læring og inklusion for flere elever.
- Ikke kun NEST som løsning men plads til mellemformer tilpasset skoledistriktet og andre diagnoser end Asperger.
- Fysiske rammer som understøtter pædagogikken, læring, plads til fysisk aktivitet, tryghed og ro til fordybelse.
- Ingen udvidelse af klassekvotient fra 16 til 24 i mellemtrin til udskoling.
- Specialpædagogisk viden til stede på alle større skoler.
- Kompetenceudvikling til medarbejderne på skemafrige dage.
- Central visitation, der er uafhængig af den enkelte skoles økonomi.

Den landsdækkende tendens til større behov for specialtilbud har været stigende i samme periode, som man i kommunerne har lagt stor vægt på at sammenlægge skoler og skabe billig drift via store klassekvotienter. Man kan måske gå så langt som til at sige, at der har været en bevist overfortolkning af professor i pædagogik Niels Egelunds udtalelser om, at man lærer lige så godt i klasser med mange elever, som i klasser med færre elever.

Det er ikke utænkeligt, at de ekstra lærerminutter pr. elev i mindre klasser har løst trivselsproblemer. Det er derfor positivt, at Aarhus Kommune nu sætter fokus på mellemformer i form af løsninger med 16 elever i en klasse, hvor nogle af eleverne har særlige udfordringer. Dertil kommer, at der altid er to voksne i klassen.

Vi kan ikke se, at der er evidens for, at det er en god ide at øge elevtallet til 24 elever løbende op igennem klassetrinnene. De positive effekter på trivsel, læring og inklusion risikerer, at blive tabt på gulvet pga. denne økonomiske og planlægningsmæssige optimering. Det er ikke det værd, hvis effekten udebliver! Den øgede klassekvotient skaber også et behov for større lokaler, end der er til rådighed, da der stadig skal være plads til afskærmning og fordybelse for de elever, der har dette behov.

Hele forslaget lægger op til, at NEST er løsningen i forhold til at fastholde så mange elever så mulig på distriktsskolen. Vi vil gerne fraråde kommunen at presse en bestemt pædagogik såsom NEST ned over de mellemformer, som skolerne bør lave. Vi er ikke tilhængere af, at de pædagogiske metoder i NEST bruges på alle skoler. Rammerne for NEST med to voksne og færre elever, omvendt inklusion, faste strukturer og tilpassede fysiske rammer er god.

Det er bare ikke det samme som, at NEST pædagogikken er den rigtige for børn med andre diagnoser end den, NEST med succes har taget sig af på Katrinebjergskolen.

Vi vil her pege på de dårlige erfaringer, der var med at presse en NEST pædagogik ned over Ellehøjsskolen og dermed ignorere de faglige kompetencer, der i forvejen var til stede på de

sammenlagte skoler. Her var det netop ikke børn med Aspergers diagnose, men helt andre udfordringer, som man ville kunne favne indenfor en mellemformsløsning.

NEST på Katrinebjergskolen indeholder også krav til de fysiske rammer på skolen, som IKKE er blevet taget med i kommunens forslag. Dette er en væsentlig komponent i understøttelsen af pædagogikken for børn med autismedforstyrrelse eller AD(H)D. Igen kan en stor indsats blive spildt, hvis man ikke sikrer de ydre rammer for at opnå, at tryghed og ro er til stede på de nye skoler, der skal indeholde et sådant tilbud. Det er derfor vigtigt at tænke skolernes fysiske rammer ind. Hvis der skal oprettes klasser med færre elever på skolerne, betyder det, at der er brug for flere klasseværelser. Det er væsentligt, at der ses på skolernes kapacitet både indendørs og udendørs.

Et forslag kunne være, at stille krav til skolerne om at levere mellemformer i klynger af 2-3 skoler. Ingen af de store skoler med op til 1000 elever bør fritages for at lave mellemformer eller specialklasser. Det er gavnligt for et større lærer- og pædagogkollegie, at der er ansatte imellem med specialpædagogiske kompetencer, som kan assistere eller lave supervision af almenklasser med børn med udfordringer.

Det er en god ide at sikre mellemformer på skoler så lokalt som muligt i forhold til elevernes bopæl. Det er af stor betydning, at elever med udfordringer og deres familier ikke bliver ekstra presset af logistiske udfordringer, der også besværliggør det sociale lokale tilhørsforhold.

Det er vigtigt at klæde personalet på i forhold til specialpædagogik tilpasset de mest udbredte bogstav diagnoser. Alle skoler skal have disse kompetencer for at kunne lave tidlige indsatser. Det er imidlertid væsentligt, at denne kompetenceudvikling planlægges i god tid, så den indgår i lærernes faste skema og således ikke skal give for meget fravær i lærernes undervisningstid. Der er i forvejen meget fravær, hvilket på ingen måde er gunstig i forhold til bredere børnefællesskaber. Det vil klæde kommunen, at planlægge uddannelsesdage i kalenderåret på skemafrige dage og arbejde for overenskomster, der bakker op om dette.

Tildelingen af en plads i en mellemformsklasse eller en specialklasse må IKKE afgøres af de enkelte skoler. Der er alt for mange dårlige eksempler på, at økonomien er kommet til at styre, om der kunne ske en specialklassetildeling eller ej. Kommunernes økonomimodel for skolerne har igennem en længere årrække gjort, at over halvdelen af kommuneskolerne ikke kunne få økonomien til at hænge sammen. Selv med en forbedret model vil det være urealistisk, at der ikke vil være skoler, som vil være meget klemte økonomisk. Børn på disse skoler skal sikres samme muligheder via en central tildeling.

Mvh
Skolebestyrelsen for Gammelgaardsskolen